

Február 13-án moszkvai idő szerint este 9 órakor a szovjet főváros háromszázhuszonnégy ágyú huszonnégy sortűzével köszöntötte a hős szovjet csapatokat, amelyek felszabadították Magyarország fővárosát, Budapestet.

Hét éve történt. Az egykori feljegyzések így emlékeznek és emlékeztetnek:

A NEMA VADLÓK, mintegy négyszázan hevernek kiterítve a Törvénytársasági Bonctani Intézet hullakamráiban. Mert hullakamra volt szinte az egész épület, szinte a város valamennyi háza. Halottak mindenütt... A legtöbbször tarkölövés vagy géppisztólýsorozat nyoma látszott. A legkülönbözöbb korú férfiak, nők, gyermekek, söt csecsemők. Mindegyikük lábán egy-egy cédula. De csak néhányon van név, a többin mindössze valamilyen szám áll és helymegjelölés: „Dunaparti”... „Dohány-utca”... „Liszt Ferenc-tér”....

HÉT EVVEL EZELEŐTT alig volt közlekedés Budapesten. Az éhes emberek elcsigázottan vonszolták magukat és megmaradt kis holmijukat. Pest és Buda elszakadt egymástól. Az 1860 villamoskocsinkból 972 pusztult el, a többi pedig sérülten vesztegelt az utcákon vagy a rommá lótt kocsiszínek udvarán. A villamoshálózatból 90 százalék használhatatlan volt, a felsővezetékeknek 84 százaléka hevert szétszaggatva az utcákon. Autóbusz nem is láttunk.

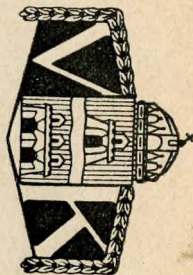
BUDAPEST BÜSZKESÉGEI, szép hídjaink felismerhetetlenségig összeröncsolyva hevertek a vízben és a szétlépelt rozsdás főtartók vádlón meredtek az ég felé. De a magyar nép már nem volt egyedül. Trainyin szovjet tengernagy és hős katonái ott küzdöt-

tek a hídroncsok között a zajtó jégtáblákkal. Ki nem emlékszik a „Mancsira”? A szovjet katonák építették ezt is, mindenütt ott voltak, ahol elpusztult hídjaink helyett ideiglenes vagy új hídak kellett építeni. Nemcsak a szovjet katonák, hanem a szovjet haza is segített bennünket. 1945 első felében a jegyre adott cukor, hús és kenyérfejadag 94—100 százalékgig szovjet ajándék volt.

ESEMÉNYSZAMBA MENT, az újság is megemlékezett róla: megérkezett az első távirat Budapestre: „A felszabadult Budapest újjászületésének örvendetes eseménye, hogy ma hajnalban megérkezett a fővárosba az első szabályosan feladott és kézbesített távirat”. Kisújszállás polgármestere küldte és közölte, hogy február 11-én Budapest éhező lakossága számára Kisújszállásról 14 vagonban élelmiszereket indítottak el.

ROMOSAK, ABLAK NELKOLIEK voltak a házak, a gyárakban is alig hogy megindult az élet, nem volt szén, villany, gáz. Sokan már nem is hitték, hogy megindulhat itt valaha az élet. És akkor szájról szájra járt a hír: „Rákosi Mátyás beszél a Sportcsarnokban”. A csüggedőket, az elfáultakat is felrázta szava. Nyolcvanezer ember előtt mondta ki Budapest pártunk jelszavát: „Föld, kenyér, szabadság”. Akkor jelentek meg az első plakátok, amelyek szövegét megtanulta az egész ország:

FÖLD a földművelőnek
ki szánt, vet és arat,
KENYÉR a dolgozónak
a magyar ég alatt,
SZABADSÁG itt a népnek,
mely mind: erre vár —
e három együttvéve
a Kommunista Párt.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Oszályozás 9.439			
Szerző:	Hét éve történt		
Cím:			
Forrás:	Hírlap		
(Hely)	Budapesti Hírlap 1952. II. 13.		
(Idő)			
(Köt. v. fiz.)			
(Oldal)			
Hely	"1945" 1952		
Idő			
Személy			
Helyszám			

Székesfehérvári háznyomda 1926 — 8891